

صنعت پالایش ایران و اولین همایش بین المللی

نرخ رشد ظرفیت پالایشگاهی ایران بسیار بالاتر از متوسط جهانی آن بوده است در حالیکه کل ظرفیت پالایشی جهان ظرف چهل سال گذشته با ۲/۵ برابر افزایش از ۳۴/۵ میلیون بشکه در روز در سال ۱۳۴۴ به ۸۵/۷ میلیون بشکه در روز در سال ۱۳۸۴ میلادی رسیده است، ظرفیت پالایشی ایران با بیش از ۳/۶ برابر افزایش از حدود ۴۷۰ هزار بشکه در روز در سال ۱۹۶۵ به حدود ۱/۷ میلیون بشکه در سال ۱۳۸۴ رسیده است.

فرصت‌ها و محدودیت‌ها

هم‌اکنون بیشترین ظرفیت پالایشی کشور که حدود ۲درصد ظرفیت جهانی را تشکیل میدهد مصروف تامین نیازهای داخلی می‌گردد اما با توجه به موقعیت جغرافیائی و ظرفیت تولید نفت خام ایران و عدم تکافوی ظرفیت پالایشی جهان برای تامین نیازهای آتی جامعه بشری و نیز وجود مناطق ازاد تجاری اقتصادی در بهترین موقعیت جغرافیائی در حاشیه خلیج فارس و دریای عمان، در کنار دسترسی به نفت خام‌های آسیای میان، پتانسیل بسیار مطلوبی برای توسعه ظرفیت‌های پالایشی کشور در جهت مقاصد صادراتی با استفاده از سرمایه‌گذاری‌های خارجی وجود دارد.

البته باید توجه داشت که برای تامین مصارف فزانیه داخلی که عمدهاً بر فرآورده‌های سبک میان تقطیر متمک است، نوسازی و بهسازی پالایشگاهها و اصلاح بازده پالایشی نسبت به ساخت پالایشگاه‌های جدید در اولویت کامل قرار خواهد داشت. ۹ پالایشگاه موجود در نقاط مختلف کشور از تبریز در شمالی ترین نقطه تا لاران در جنوبی ترین نقطه کشور پراکنده هستند. این پالایشگاه‌ها در دهه‌های مختلف و براساس فن‌آوری‌های زمان ساخت خود طراحی و ساخته شده‌اند و در حال حاضر متوسط بازدهی آنها چندان مطلوب نیست اما زیر ساختهای موجود این پالایشگاه‌ها بسیار وسیع است و لذا بهترین فرصت را برای همکاری شرکت‌های خارجی برای نوسازی آنها و تجهیزشان به فن‌آوری‌های جدید فراهم می‌آورد.

صنعت پالایش کشور از توان مهندسی و عملیاتی و بويژه توان تعمیراتی بسیار بالاتی برخوردار است فشارهای دوران جنگ تحمیلی عراق بر علیه ایران موجب ارتقاء این توان در سطحی بسیار عالی گردیده است. برخی از پالایشگاه‌های کشور در طول جنگ بیش از هفده بار مورد تهاجم دشمن قرار گرفتند ولی به همت نیروهای زیده پالایشگاه‌ها در کمترین زمان ممکن

اولین همایش بین المللی صنعت پالایش ایران در روزهای ۲۸ و ۲۹ بهمن ماه سال جاری برگزار خواهد شد، برگزاری این همایش اتفاق مهمی خواهد بود که می‌تواند در یچه‌های جدیدی را بر روی بخش پائین دستی صنعت نفت کشور بگشاید.

صنعت پالایش در گذر زمان

صنعت پالایش ایران سابقه‌ای بسیار طولانی دارد بطوریکه می‌توان ادعا نمود که کمتر از سه سال دیگر عمر این صنعت به یک قرن می‌رسد، چراکه دوران جنبی و مراحل طراحی اولین و قدیمی ترین پالایشگاه کشور یعنی پالایشگاه آبادان در سال ۱۲۸۸ شمسی آغاز شد و اولین فاز آن در ۱۲۹۱ بهره برداری رسید. بعدها ظرفیت پالایشگاه آبادان به بیش از ۵۰ هزار بشکه در روز رسید و در سال ۱۳۳۴ شمسی و تا مدت‌ها بزرگترین پالایشگاه جهان شناخته می‌شد. پالایشگاه آبادان نقش و جایگاه ویژه‌ای نیز در تاریخ معاصر ایران و بویژه در تاریخ مبارزات آزادی‌بخواهانه ملت ایران دارد. این پالایشگاه حداقل دوبار نیز به نماد استقلال خواهی و توانائی ملی ملت ایران تبدیل شده است، یکبار در ماجراهای ملی شدن نفت و زمانیکه پس از خلع ید از شرکت خارجی دانشگاهیان و متخصصین ایرانی علیرغم اینکه در گذشته کمترین انتقال دانش فنی در این زمینه به ایشان صورت گرفته بود، توانستند مشعل پالایشگاه را فرروزان نگهداشند و بار دیگر زمانی که با پایان گرفتن جنگ تحملی عراق بر علیه ایران متخصصین ایرانی توانستند در کمترین زمان ممکن پالایشگاهی که در تبر رس مستقیم دشمن بود و فاصله آن با خاکریز دشمن به چند صد متر هم نمی‌رسید را بازسازی و راه اندازی نمایند.

علاوه بر این آبادان و پالایشگاه و تأسیسات جنبی پالایشگاه آن سالهای طولانی نماد کار و تلاش و رشد و شکوفائی اقتصاد ایران بوده است و لذا همه این عوامل پیوند وثیقی را میان صنعت پالایش و اقتصاد سیاسی نفت ایران بوجود آورده است.

جمهوری اسلامی ایران با در اختیار داشتن ظرفیت پالایشی به میزان ۱/۷ میلیون بشکه در میان حدود یکصد و هشتاد کشور جهان، از این جهت در رتبه شانزدهم جهانی قرار دارد. در میان کشورهای منطقه خاورمیانه و خلیج فارس و همچنین در میان اعضاء اوپک نیز بعد از عربستان سعودی مقام دوم ظرفیت پالایشی نفت خام متعلق به ایران است.

و هم اینک در قالب شرکت‌های خصوصی اداره می‌شوند و مقرر است که سهام آنها نیز وارد بورس شود. اینکه این نحوه خصوصی‌سازی و جدا کردن واحدهای خاص از یک مجموعه پالایشی که یکپارچه طراحی و ساخته شده است تا چه حد منطقی بوده، مبحث دیگری است که باید در جای خود به آن پرداخته شود و بدون شک روند و نحوه خصوصی‌سازی باید منطقی باشد اما در هر حال فرایند خصوصی‌سازی در این بخش آغاز شده و این مقوله نیز فرستهای مناسبی را برای سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی فراهم می‌آورد و مدیران بخش پائین‌دستی و صنعت پالایش می‌توانند از این فرصت جهت تبیین سیاست‌های خود در این زمینه بهره‌برداری نمایند.

طرح‌های توسعه‌ای

فازهای مختلف حوزه گازی پارس جنوبی و علاوه بر آن بسیاری از حوزه‌های مستقل گازی کشور در حال توسعه هستند. در هریک از این پروژه‌ها که به مرحله بهره‌برداری می‌رسد در کنار گاز طبیعی حجم عظیمی میانات گازی (condensate) نیز تولید خواهد شد، میانات گازی در واقع نوعی نفت بسیار سبک هستند که صادرات مستقیم آن نیز به نفع کشور نبوده و نوعی خام فروشی محسوب می‌شود، بخشی از این میانات موردنیاز صنایع پتروشیمی هستند اما میزان تولید بالقوه این میانات فراتر از این نیاز خواهد بود، ماموریت پالایش و بهره‌گیری از این میانات نیز به عهده شرکت پالایش و پیش فرآورده‌های نفتی قرار گرفته است و این شرکت احداث حداقل یک پالایشگاه ۳۶۰ هزار بشکه‌ای میانات گازی (شامل سه فاز ۱۲۰ هزار بشکه‌ای) را در دستور کار خود دارد که احتمالاً در مجاورت پالایشگاه بندرعباس اجرا خواهد شد. علاوه بر این در نظر است که تحت نظرات و کنترل شرکت مذکور دو پالایشگاه ۱۲۰ هزار بشکه‌ای مشابه دیگر نیز در منطقه آزاد قسم احداث شود. حسب اطلاع مأموریت توسعه فن‌آوری استحصال فرآورده‌های میان تقطیر از گاز طبیعی موسوم به GTL نیز اخیراً به شرکت مذکور واگذار شده است که البته شایسته است که شرکت پالایش و پیش این مهم را در تعامل نزدیک با شرکت سهامی پتروشیمی و نیز بخش‌های تحقیقاتی صنعت نفت و پیویشه پژوهشگاه صنعت نفت به پیش ببرد چراکه گرچه محصولات آن نهایتاً موردنیاز شرکت پالایش و پیش خواهد بود اما از نظر فرآیندی و فن‌آوری از قرابت زیادی با فرآیندهای پتروشیمیائی برخوردار است و جنبه‌های تحقیقاتی و پژوهشی آن نیز هنوز به پایان نرسیده است. در هر حال همه موارد فوق فرسته‌ها و زمینه‌های متنوع و متعددی را برای همکاری‌ها و سرمایه‌گذاری‌های متشترک داخلی و خارجی فراهم می‌آورد.

همایش بین‌المللی به مثابه یک فرصت

طی هفده سال گذشته و با پایان یافتن جنگ تحمیلی و آغاز دوران بازسازی بخش‌های مختلف صنعت نفت و پیویشه بخش بالادستی و صنایع پتروشیمی پس از یک دوران درون‌گرایی و البته بر اساس موازین جدید، کم و بیش در تعامل با شرکت‌های نفتی خارجی قرار گرفتند اما تا کنون این فرصت برای بخش پائین‌دستی کمتر فراهم گردیده بود ولذا برگزاری اولین همایش پالایش نفت فرصت معتمنی است که به روزآمدی این بخش مهم از صنعت نفت کشور یاری کند. بخش پائین‌دستی و بهویشه صنعت پالایش کشور باید از روزمرگی و در جازذن خارج شود و در مسیر تحول و توسعه قرار گیرد. البته باید توجه جدی داشت که همه چیز با برگزاری همایش حل نمی‌شود اگر یک همایش در بستر یک فرایند اصلاحات ساختاری و مدیریتی و بهویشه ارتقاء سطح تحقق و توسعه و بسترسازی برای جذب فن‌آوری قرار گیرد ثمر بخش خواهد بود. امید است این همایش مقدمه‌ای باشد که به تحول خواهی در زمینه موضوعات مختلف مبتلا به بخش پائین‌دستی صنعت نفت کشور گسترش یابد و این بخش مهم را به سمت نوآوری و کارائی بیشتر هدایت کند.

مدیر مسئول

بازسازی شدند. تجربیات و توان مهندسی داخلی در این بخش با حضور گستره شرکت‌ها و متخصصین ایرانی در ساخت دو پالایشگاه عظیم اراك و بندرعباس که بالاصله بعد از پایان جنگ و به ترتیب در سال‌های ۱۳۶۸ و ۱۳۶۹ آغاز شد، ارتقاء یافت و پس از آن و طی هشت سال گذشته اگر توجه بیشتری به بخش پائین‌دستی صنعت نفت و بهویشه بخش پالایش می‌شد و زمینه تعامل و همکاری با شرکت‌های خارجی فراهم می‌شد شاید کشور می‌توانست که به سادگی نسبت به صدور خدمات فنی در این بخش توفيق یابد. در اجلال مختصین پالایشگاهی کشورهای منطقه اکو که چند سال پیش در پالایشگاه اصفهان تشکیل شد کارشناسان دیگر کشورهای منطقه از تخصص و تجربه ایرانی‌ها دچار تعجب بودند. اما هرگز دیر نیست و چنانچه این تجربه و توان در کنار توانانه‌ها و تجارب دیگر کشورهای جهان خصوصاً در زمینه طراحی و فن‌آوری‌های نوین پالایش قرار گیرد قطعاً اثار بسیار مشتی چه در ایران و چه در سطح جهانی خواهد داشت.

بهمیه‌سازی و بهینه‌سازی

بهمیه‌سازی مصرف سوخت در همه بخش‌های تجاري، اقتصادي و صنعتي ایران یک ضرورت انکار ناپذیر است. در این میان صنایع تولیدکننده حامل‌های انرژي هم پتانسیل قابل توجهی برای صرفه جوئی و بهینه‌سازی انرژي مصرفی خود دارند و هم باید در این زمینه الگو و پیشناز سایرین باشند و مهمنت از آن اینکه علیرغم نا مناسب بودن ساختار قیمت حامل‌های انرژي در داخل کشور، دست اوردهای اقتصادي بهینه‌سازی و صرفه جوئی در مصرف انرژي برای این صنایع و بويشه پالایشگاهها بسیار شفاف و ملموس است. پالایشگاهها باید نسبت به کنترل میزان سوخت و ضایعات خود که مطالعاتی نیز در گذشته در زمینه آن انجام است اقدام عاجل نمایند. بنابراین بکارگیری فن‌وری‌های جدید در تعامل با شرکت‌های معتر بین‌المللی می‌تواند یکی از زمینه‌های مطلوب برای همکاری باشد.

بهمیه‌سازی مصرف سوخت در اتومبیل‌ها و سایر دستگاه‌ها، تجهیزات و فرآوردهای مصرف‌کننده فرآوردهای نفتی علاوه بر اینکه مستلزم بهینه‌سازی این دستگاه‌ها، تجهیزات و فرایندهاست، مستلزم اصلاح کیفیت سوخت نیز می‌باشد و این رسالت دیگری است که به عهده صنعت پالایش است و به نوبه خود زمینه دیگری را برای همکاری و تعامل با شرکت‌های خارجی فراهم می‌آورد. فرآوردهای میان تقطیر تولیدی ایران باید بتوانند از نظر کیفیت و مرغوبیت استانداردهای جدید کشورهای پیشرفتنه صنعتی را تأمین نمایند و فاصله زیاد موجود در این زمینه را کاهش دهند.

هم‌اکنون فرآوردهای سنتی‌گیرن تر و فرآوردهای جنی پالایشگاهی در ایران مانند: انواع قیره‌اروغن‌ها و غیره تنوع کمی دارند و فرسته‌های سرمایه‌گذاری و تجاري مطلوبی برای متوجه نمودن این فرآوردها مناسب با نیازهای رویه تزايد مقاضیان و مشتریان وجود دارد.

مسئله دیگری که باید در پالایشگاه‌ها مورد توجه قرار گیرد انعطاف‌پذیری این پالایشگاه‌ها برای جذب انواع نفت خام است. با توجه به تغییر ترکیب نفت خام‌های تولیدی کشور نسبت به زمان طراحی، در سیاری از پالایشگاه‌های موجود باید انعطاف لازم در این زمینه بوجود آید تا بتوانند انواع نفت خام را جذب نمایند و این مسئله انعطاف صادرات نفت خام کشور را نیز افزایش می‌دهد.

تمرکز زدائی

بخش پائین‌دستی و از جمله صنعت پالایش نفت مستعدترین بخش صنعت نفت برای خصوصی‌سازی است که اختلاف نظر در مورد ورود بخش خصوصی در آن نیز در پائین‌ترین درجه است و اصولاً خصوصی‌سازی در این بخش از چند سال پیش آغاز شده است و به عنوان اولین قدم واحدهای روغن سازی و قیر سازی پالایشگاه‌ها در جریان برنامه چهارم بابت بخشی از بدھی‌های دولت به سازمان‌های بیمه عمومی به این سازمان‌ها واگذار شدند